

30. august 2019

Høringsinnspill angående forslag om ny viltforskrift

Foreningen Våre Rovdyr (FVR) vil med dette avgi vårt høringssvar angående forslag til ny forskrift om skadefelling, om dødt vilt og om bruk av vilt i oppdrett, forskning og dyrepark (Viltforskriften). Vi vil gi innspill på punkt om omhandler de store rovdyrene eller som kan påvirke deres leveområder.

Forslaget vil også påvirke vårt rovfuglmottak for skadede rovfugler, som er en stor suksess og høster svært gode tilbakemeldinger. Ellers ønsker vi å uttale oss på generelt grunnlag for vilt i norsk natur. Videre vil vi vise til NOAHs uttalelse om dyrevelferd og felling av vilt i yngletiden, uavhengig av art.

Det nye forslaget ser dessverre ut til å være en kraftig svekkelse av dyrelivets rettigheter og en mulig forverring av forskrifter og lovgivning helt siden Jaktloven fra 1951. Begrepet «betydelig skade» åpner for en altfor stor skjønnsmessig vurdering hvor det antroposentriske synet er påtakelig. Vi ønsker å fremheve betydning om at staten bør gå foran som et godt eksempel for videre generasjoner hvor alle arter og dyr bør oppfordres til å spare, redde og verdsette dyrelivet. Det gjøres ikke ved å forslå at en rekke nye arter kan skytes eller avlives, fremfor å reddes eller forflyttes.

Rehabilitering av vilt

FVR har i lang tid driftet et rovfuglmottak for skadet rovfugl i Nes i Akershus. Innkomne fugler har fått tilsyn av veterinær og føret med nøye utvalgt mat. Overlevelsen er svært god og behandlingen har ført til at mottaket har mottatt henvendelser rundt om i Sør-Norge. Ofte gis det direkte råd til hva man skal gjøre om man finner skadet rovfugl. Behandlingsmottaket har ført til at mange rovfugler som ellers ville dødd, har kunne flydd av gårde levende og i fin form. Det er selvsagt et mål å gjøre et behandlingsopphold så kort som mulig og at fuglene blir nøye vurdert av faglige instanser, slik som veterinær. I samråd med kommune og mattilsynet er det etter vår vurdering og erfaring ingenting i veien for at slike tilbud bør få fortsette i framtiden. Rehabilitering av ville dyr er i stor grad frivillig innsats fra ildsjeler og bør verdsettes av staten.

Hold av rev for trening av hund

Hold av rev for trening av hund bør forbli forbudt, og ingen bør få innvilget dispensasjon. Her må dyrevelferdsloven settes i sammenheng og vektlegges da det kan på ingen måte forsvares etisk.

Skadefelling av vilt

I forskriften om skadefelling bør det foreligge strengere krav og vilkår for å felle rødlistede arter. FVR er uenig i påstanden i forslaget om at «....innebærer at det nå er behov for bedre beskyttelse av enkelte arter, mens forvaltningen av andre arter med stabile og livskraftige bestander kan gjøres

enklere». Selv om arter kan ha stabile bestander i dag, betyr ikke det at bestandene vil holde seg slik i lang tid framover.

Vi vet at det foregår en massiv utryddelse av arter i verden og Norge er ikke noe unntak i den forstand. Miljøstatusen til Miljødirektoratet viser at 2355 arter er truet i norsk natur og det gjøres etter vår mening altfor lite for å gjøre noe med dette. Alle de fire store rovdyrene er kategorisert fra sterkt truet til kritisk truet i norsk natur, mens det samtidig iverksettes tiltak for å gjøre uttak mer effektivt. Det er totalt uforsvarlig og langt fra en miljønasjon verdig.

Det er positivt at lover og regler skal forenkles, men det tilsier ikke at det skal bli enklere å skyte eller drepe dyr i norsk natur. Lover for forskrifter kan med fordel bli enklere å forstå eller stille klarere krav og retningslinjer, men dette må ikke gå på bekostning av levesjanser for dyrelivet. Norge er en av de landene i verden som har så mange arter definert som skadedyr og som kan skytes eller avlives med bakgrunn i at de kan utgjøre en fare for folk eller større verdier, jfr. § 3-5. Å ivareta menneskers sikkerhet er i utgangspunktet politiets oppgave. De har i så måte svært vide fullmakter og i den utstrekning de finner det nødvendig (hensiktsmessig) kan de engasjere kompetente personer til å utføre tjenester for seg. Når man skal forenkle regelverket synes det utrolig at man fullstendig neglisjerer dette.

Samordning og forenkling av regelverket er i utgangspunktet positivt, men det er jo regelverket som skal forenkles - ikke nødvendigvis slik at adgangen til praktiske handlinger blir enklere og delvis kommer i konflikt med Naturmangfoldlovens formål.

Det er på ingen måte forsvarlig å henvise til en skjønnsmessig vurdering og/eller rødlistestatus for å avgjøre hvem som skal forvalte arten. Det ramses opp en rekke fuglearter og annet småvilt som nå skal ses på som skadedyr fordi de kan forville seg inn i næringsbygg eller lignende. Forslaget innebærer at man skal under en lav sko avlive og drepe alt som ikke passer inn i menneskers levesett eller levemåte. Dette kan Foreningen Våre Rovdyr på ingen måte se seg enig i og frykter en utvikling hvor man skal ta livet av alt som ikke passer inn. Her bør staten og statens naturmyndigheter gå foran som et godt eksempel for de neste generasjoner og oppfordre til å spare, verdsette og redde dyrelivet.

Dyrevelferdsloven og naturmangfoldloven

Forslaget må sees i sammenheng med gjelden lovverk innenfor dyrevelferdsloven og naturmangfoldloven. Det må være et klart mål for forslaget om ny viltlov at for eksempel kravene om at uttak ikke skader bestandens overlevelse og at det ikke finnes noen annen tilfredsstillende løsning er i hovedfokus. For de fire store rovdyrene blir disse absolutte kravene praktisert som rene formaliteter og kravene blir avleid med selvsagtheter hver gang en ny skadefellingstillatelse blir gitt. Dette kan ikke aksepteres og kravene bør fremgå sterkere og bør vi vektlagt i mye større grad.

Naturmangfoldloven er enestående og svært avgjørende i norsk lovverk som skal beskytte arter i norsk natur. Men paragraf §§ 4-10 blir i mange tilfeller oversett og undervurdert da vurderingene skal tas. Disse skjønnsmessige vurderingene og de overstående paragrafene bør styrkes gjennom konkrete vurderinger som bør kreves i forskriften om skadefelling av vilt.

Ansvarsfraskrivelse og forvaltningsansvar

Man bør være ytterst forsiktig med å svekke og/eller overflytte myndighet og forvaltningsansvar for vilt og rødlistede arter til mindre, mer lokale enheter i Norge. Man er avhengig av en grundig fagkunnskap og en helhetsoversikt for å fatte gode avgjørelser for arter i naturen. Dette kan svært sjelden ivaretas av lokale forvaltningsenheter. Kommuner og i verste fall grunneiere kan på ingen måte vurdere kravene i naturmangfoldloven om samlet belastning eller føre-var-prinsippet. Derfor bør ingen arter nedgraderes til et slikt forvaltningsregime hvor hver mann skal sitte og vurdere om dyret skal skytes eller ikke. Selv om det sikkert kan være tidsbesparende og «effektivt» å skyte arter, er dette på ingen måte et forvaltningsregime som er ønsket i Norge. Her bør igjen statens naturmyndigheter gå foran som et godt eksempel for de neste generasjoner og oppfordre til å spare, verdsette og redde dyrelivet.

Utsetting av vilt i naturen

Foreningen Våre Rovdyr er enig i vurderingen om at utsetting av vilt i naturen for å drive kommersiell jakt «... ikke er dyrevelferdsmessig forsvarlig og medfører risiko for skade på naturmangfoldet». Dette kan på ingen måte forsvares og det bør ikke åpnes for i ny viltforskrift, heller ikke muligheter for dispensasjoner.

Vennlig hilsen,

Ingvild Elise Ihle, Daglig leder - Foreningen Våre Rovdyr, ii@fvr.no